

PARAULA I VIDA

Veniu Esperit Sant i renoveu-nos

Avui és la Pasqua de Pentecostès!
Crist Ressuscitat culmina
la seva obra i ens envia
el seu mateix Esperit!

Avui culmina la Pasqua de Resurrecció,
ben granada de fruits!

Avui és el dia de la unitat de les llengües
que estaven disperses,
el jorn de l'Esperit Sant baixant a habitar
entre els homes i dones, donant-se als creients
perquè siguem temples seus.

Avui la comunió i la fraternitat triomfen,
avui s'enforteix el recorregut sinodal, per fer camí junts,
avui som enviats amb un foc ardent dintre nostre,
amb la missió de predicar la Bona Nova de la Salvació,
i omplir el món d'amor i de consol.

Necessitem l'Esperit Sant.

I per això, amb tota l'Església, li demanem que vingui,
que renti el que estigui brut, que encoratgi els cansats,
i que renovi les nostres vides i la creació sencera,
amb el foc del seu Amor etern.

Veniu Esperit Sant, renoveu-nos
i ompliu-nos dels vostres set dons sagrats,
com en el dia del baptisme i de la confirmació:
la saviesa i l'enteniment, el consell i la fortalesa,
la ciència, la pietat i el sant temor de Déu.

Veniu Esperit Sant,
i feu que donem els fruits
de la vostra acció divinitzadora:
l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat,
la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat.

Veniu i feu-nos sentir la tendresa de l'amor del Pare!
Veniu i doneu-nos l'alegria renovada

Veniu i amorosiu les nostres sequegats
Veniu i guarieu-nos de tota tristesa
Veniu i ompliu-nos d'amor i de bones obres
Veniu i foragiteu totes les pors
Veniu i ensenyeu-nos a pregar confiadament
Veniu i doneu-nos coratge per a canviar el món
Veniu i conduïu-nos a la glòria.

A tots, Santa Pasqua de Pentecostès!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita del Bisbe de Perpinyà a Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va rebre el 9 de maig la visita de Mons. Norbert Turini, Bisbe de Perpinyà-Elna. Mons. Turini visitava la Diòcesi d'Urgell, i especialment el Principat d'Andorra, acompanyat de vint-i-cinc dels seus sacerdots.

Van visitar plegats el Seminari diocesà d'Urgell, la Catedral de Santa Maria, l'Arxiu diocesà i el Palau episcopal. Amb el Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri, van resseguir el temple catedralici i la seva història. També van visitar el Principat d'Andorra, on celebraren l'Eucaristia a Sant Julià de Lòria i feren una pregària al Santuari-Basílica de Meritxell. Amb Mons. Vives van compartir un dinar de germanor a la casa de colònies d'Aina a Canillo. Les diòcesis de Perpinyà-Elna i d'Urgell han mantingut tradicionalment una relació estreta: per raons històriques les dues diòcesis veieren en els segles XVII i XIX, a causa del Tractat dels Pirineus, com alguns territoris, com la Cerdanya i la Vall d'Aran quedaven intercanviats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tecnoprogressistes versus bioconservadors (II)

Entre els pensadors de més pes que s'han posicionat contra el somni transhumanista hi ha, en primer lloc, Jürgen Habermas (1929), l'autor de la *Teoria de l'acció comunicativa*. El principal representant de la segona generació de l'Escola de Frankfurt centra la seva reflexió en la qüestió de la indisponibilitat de la vida humana emergent. Des d'una opció filosòfica hereva del marxisme heterodox i aliè a fonaments metafísics i espirituals, defensa la integritat de la vida humana emergent.

Segons l'autor de la *Teoria de l'acció comunicativa* (1981), la vida humana no pertany a la categoria de la propietat. No és una possessió, ni un bé del que es pugui disposar. És un bé indisponible, que no pot ser emprat pels seus progenitors segons els seus interessos. És una realitat indisponible, fràgil i dependent que ha de ser acollida tal com és.

Segons Jürgen Habermas, la seva alteració genètica amb finalitats perfeccionistes no entra dins del camp de decisions dels seus progenitors, perquè no

és un bé que els pertanyi, com ho pot ser un objecte, una cosa, un bé immoble o moble. No pertany a la mare, ni al pare, tampoc a l'Estat, ni a cap corporació privada.

Francis Fukuyama (1952) que prové d'una altre tradició filosòfica i d'un altre univers cultural, de l'escola neoliberal de Harvard, també s'ha posicionat, clarament, contra la utopia transhumanista¹. L'autor de *La fi de la Història i l'últim home*, que fou membre del Comitè Assessor en qüestions bioètiques de l'aleshores president dels Estats Units,

George W. Bush, durant el període comprès entre 2001 i 2009, considera essencial limitar les llibertats pel que fa l'ús i manipulació de la vida humana emergent. Durant el temps que ell fou membre del citat comitè, va exercir una profunda crítica de les propostes transhumanistes.

¹ Cf. F. FUKUYAMA, *Our posthuman future. Consequences of the biotechnology revolution*, Oxford University Press, Oxford, 2002.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Ven Espíritu Santo
y renuévanos

Hoy es la Pascua de Pentecostés!
¡Cristo Resucitado acaba su obra
y nos envía su mismo Espíritu!
Hoy culmina la Pascua de Resurrección,
¡bien granada de frutos!
Hoy es el día de la unidad de las lenguas
que estaban dispersas,
el día del Espíritu Santo habitando
entre los hombres y mujeres,
dándose a los creyentes
para que seamos templos suyos.
Hoy la comunión y la fraternidad triunfan,
hoy se fortalece la andadura sinodal,
para hacer camino juntos,
hoy somos enviados con un fuego ardiente
dentro de nosotros, con la misión de predicar
la Buena Nueva de la Salvación,
y llenar el mundo de amor y consuelo.

Necesitamos el Espíritu Santo.
Y por eso, con toda la Iglesia, le pedimos
que venga, que lave lo que esté sucio,
que anime a los cansados,
y que renueve nuestras vidas
y la creación entera,
con el fuego de su Amor eterno.

Ven Espíritu Santo, renuévanos
y llénanos de tus siete dones sagrados,
como en el día del bautismo y de la confirmación:
la sabiduría y la inteligencia,
el consejo y la fortaleza,
la ciencia, la piedad y el santo temor de Dios.

Ven Espíritu Santo,
y haz que demos los frutos
de tu acción divinizadora:
el amor, el gozo, la paz, la paciencia, la bondad,
la fidelidad, la mansedumbre, la sobriedad.

¡Ven y haznos sentir la ternura
del amor del Padre!
Ven y danos la alegría renovada
Ven y reblandece nuestra sequedad
Ven y cúranos de toda tristeza
Ven y llénanos de amor y de buenas obras
Ven y ahuyenta todos los miedos
Ven y enséñanos a rezar confiadamente
Ven y danos fuerzas para cambiar el mundo
Ven y condúcenos a la gloria.

A todos ¡Santa Pascua de Pentecostés!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

L'Acadèmia Mariana dona a conèixer
a Mons. Vives el certamen literari
sobre la Mare de Déu de Meritxell

La presidenta i el sots-director de l'Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida, Yolanda Sorria i Jordi Curcó van informar l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, de l'edició 2022 del Certamen Literari Marià.

El concurs es proposa enguany homenatjar la Patrona del Principat d'Andorra, la Mare de Déu de Meritxell. Els representants van mantenir una entrevista amb el Copríncep al Palau episcopal de La Seu d'Urgell.

La finalitat de l'Acadèmia és honorar la Mare de Déu aprofundint i estenent el coneixement de les seves excel·lències i glòries mitjançant la literatura i les belles arts.

Per aconseguir aquesta finalitat, des de la fundació de l'Acadèmia s'han organitzat cada any, tret dels compresos entre 1936-1938, uns jocs florals (els segons de Catalunya després dels de Barcelona, i els únics dedicats a la Mare de Déu) coneguts com Certamen Literari Marià. Per tal d'honorar la Verge des de les diferents advocacions, cada any s'invita la patrona d'un indret diferent per tal que el certamen sigui en el seu honor.

La celebració dels jocs florals és una antiga tradició catalana i de la Provença, que té el seu origen en l'Edat Mitjana i que es van revifar amb la Renaixença. Actualment esdevenen l'única reminiscència d'aquest fet històric i cultural tan rellevant. Des de la seva fundació, els principals organismes i les primeres autoritats de la ciutat han recolzat la celebració del certamen, assumint la dotació dels diferents premis i aportant el seu ajut en diferents maneres.

Renovació del Col·legi de Consultors.

El Sr. Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, signà amb data 4 de maig el Decret de renovació del Col·legi de Consultors de la Diòcesi d'Urgell, per a un període de cinc anys. El renovat Col·legi de Consultors estarà format pels següents membres: Mn. Pere Balagué i Bajona; Mn. David Codina i Pérez; Mn. Antoni Elvira i Gorgorió; Mn. Joan Pau Esteban i Osma; Mn. Benigne Marquès i Sala; Mn. Josep M. Mauri i Prior; Mn. Ignasi Navarri i Benet; i Mn. Ramon Sàrries i Ribalta. El Codi de Dret Canònic estableix en el cànon 502 que «entre

els membres del Consell presbiteral, el Bisbe diocesà nomena lliurement alguns sacerdots, en nombre no inferior a sis però no major de dotze, que constitueixin durant cinc anys el Col·legi de Consultors, al qual corresponen les funcions determinades pel dret; passats els cinc anys, continua exercint les seves funcions pròpies fins que no es constitueixi un nou Col·legi».

Venda de flors per recaptar fons per a Mans Unides.

El passeig de Joan Brudieu de La Seu d'Urgell acollí, el diumenge 8 de maig, la tradicional venda de flors i plantes

de Mans Unides, amb l'ànim de recollir fons per als projectes de suport i en la campanya contra la fam al Tercer Món. Va resultar un èxit i va obtenir el suport de la població al llarg del matí que va esgotar les flors. L'activitat va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament urgellenc.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La mirada cristiana no veu en els més fràgils una càrrega o un problema, sinó germans i germanes als qui acompanyar i cuidar» (11 de febrer).

@Pontifex_es: «Als nens soldat se'ls roba la seva infància, la seva innocència, el seu futur i moltes vegades la seva pròpia vida. Cadascun d'ells és un crít que s'eleva a Déu i acusa els adults que han posat les armes en les seves petites mans» (12 de febrer).

@Pontifex_es: «La vida té sentit sorcorrent a l'altre en el seu dolor, compartint l'angoixa aliena, alleujant els altres» (12 de febrer).

@Pontifex_es: «Les benaurances declaren que és benaurat, és a dir feliç, el que és pobre, el que està marcat de tantes coses. Aquesta pobresa és també una actitud davant el sentit de la vida: el deixeble de Jesús no creu que ho posseeix tot, que ja ho sap tot, sinó que ha d'aprendre cada dia» (13 de febrer).

Confirmacions a la Diòcesi d'Urgell

Andorra la Vella

El dia 6 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 21 joves i 6 adults de la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella. A la seva arribada, el Copríncep fou rebut pel Cònsol Menor, Hble. Sr. David Astrié, i pel Rector i Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàries.

L'Eucaristia fou concelebrada per Mn. Ramon Sàries, Mn. Anto Pallikunnen i Mn. David Codina i van participar-hi una gran quantitat de fidels i famílies dels confirmands que ompliren el temple parroquial. També hi foren presents els catequistes. Dirigí els cants la Gna. Vanessa, Religiosa de la Sagrada Família d'Urgell i acompanyava els cants l'organista Ignacio Ribas.

A la seva homilia, l'Arquebisbe invità a viure la Pasqua i acollir la bona nova, que «Crist viu!» i està sempre acompanyant i donant vida a la seva Església. L'Arquebisbe animà els joves a tenir una relació d'amistat personal amb Jesús perquè Ell és viu i ens acompanya sempre en el nostre camí però cal que se'ns caiguin els tels dels ulls que ens impedeixen reconèixer-lo.

Al final de la Missa, la parròquia regalà als joves confirmats el Catecisme *Jesús és el Senyor* i un colom de la pau fet per cristians amb oliveres de Betlem, la terra de Jesús, i als adults que s'havien confirmat la Sagrada Bíblia.

Escaldes-Engordany

Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a 27 joves de la Parròquia de

Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany (Principat d'Andorra) el 4 de maig. A la seva arribada a la parròquia, el Copríncep episcopal fou rebut per la Cònsol Major de la parròquia, Hble. Sra. Rosa Gili, i pel Rector, Mn. Jaume Soy. La celebració eucarística fou concelebrada per Mn. Jaume Soy, Mn. Josep Grau —que dirigí els cants— i Mn. David Codina. Hi assistí un bon grup de fidels que ompliren el temple parroquial, familiars i amics dels confirmands, així com els catequistes de la parròquia que els havien preparat.

A la seva homilia, l'Arquebisbe animà els joves confirmands a no renunciar mai a la seva fe que aquell dia Déu els confirmava com a do seu, i ells també confirmaven, tornaven a afirmar. Els demanà que valoressin les tradicions i la cultura cristiana que els han engendrat i que han bastit el Principat d'Andorra, entre elles, la fe catòlica. Va animar els joves a no deixar-se endur per modes fugisseres i a perseverar en la tradició catòlica rebuda a la família, a la catequesi, a la parròquia, i a ser testimonis del Senyor Jesús.

En acabar l'Eucaristia, l'Arquebisbe regalà als joves un Nou Testament, en l'edició andorrana de l'editorial Casal i Vall, fundada l'any 1956, l'edició més antiga en un sol volum, en català, de la Bíblia de Montserrat.

Al Santuari de la Mare de Déu del Remei i a Linyola

El dissabte 7 de maig, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 15 joves d'Ivars, La Fuliola, El Tarròs, Tornabous, Boldú i Barbens al Santuari de la Mare de Déu

del Remei i, posteriorment, a 13 joves de Linyola. Va estar acompanyat a les dues celebracions per Mn. Carlos Alberto Ospina, Rector, i el diaca Mn. Josep Caba, amb Mn. David Codina.

Els va animar a l'homilia a viure la joia de la Pasqua perquè Crist ha ressuscitat i està viu, és el Bon Pastor que ens cuida, acompanya i, a través del seu Esperit Sant, ens defensa, perdona i enforteix per al testimoni coratjós de la fe i perquè discernim bé la pròpia vocació.

Va remarcar el missatge de la Paraula, comentant especialment el salm responsorial (SI 99) quan diu «som el seu poble i el ramat que Ell pastura». Pel baptisme hem rebut la dignitat de fills i filles de Déu, que res ni ningú no ens podrà arrebassar mai. Portem per sempre una vocació d'amor i de vida eterna.

A tots els joves confirmats els va regalar el Nou Testament i els exhortà a llegir-lo cada dia i a pregar, essent fidels a l'Eucaristia i escoltant la veu de Déu, per discernir la seva voluntat.

També va agrair el treball dels diversos catequistes en tots els pobles que tant col·laboren amb els mossens, així com el Consell pastoral i Càritas i altres grups parroquials, com Mans Unides i l'Hospitalitat de Lourdes. I valorà el servei a la litúrgia de les dues corals que van acompanyar les dues celebracions.

Abans de la missa, a la Rectoria de Linyola, l'Arquebisbe Vives va rebre l'obsequi d'un retrat seu fet pel pintor-retratista de Linyola Sr. Robert Pérez, que personalment li volgué dedicar aquesta bella obra seva.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat. 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. germans maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe.

7. ■ Dimarts [1R 17,7-16 / SI 4 / Mt 5,13-16]. Sant Robert, abat cister-

cenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ Dimecres [1R 18,20-39 / SI 15 / Mt 5,17-19]. *Tortosa*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lòpe, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre.

Sant Efreem (306-373), diaca siríac i dr. de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaià, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

10. ■ Divendres [1R 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32]. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe; beat Eustaqui Kugler, rel.; beat Joan Domínia, bisbe.

11. ■ Dissabte [Fets 11,21b-26; 13,1-3 / SI 97 / Mt 10,7-13]. Sant Bernabé, apòstol, company de Pau, nat a

Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alcía, vg. cistercenca.

12. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat (lit. hores: de la Solemnitat. 3a setm.) [Pr 8,22-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jo 16,12-15]. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

Diumenge de Pentecosta (C)

COMENTARI

Els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu

Amb la Pentecosta arriba el gran moment inicial de l'Església. A partir d'ara, amb la força de l'Esperit, els apòstols ja es llancen a predicar la Bona Nova de Jesús per tot el món. Ho veiem a la primera lectura. És el moment que *tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia de parlar*. L'Esperit fa que tots els homes i dones de totes les races i regions entenguin la paraula del Senyor: *Tots nosaltres els sentim proclamar les grans de Déu en les nostres pròpies llengües*. Abans ens ha enumerat els diferents indrets d'on provenien els qui escoltaven la predicació: d'Egipte, de les regions de Líbia, forasters de Roma, jueus i prosèlits, cretencs i àrabs. La salvació de Crist és universal, no queda reduïda al poble jueu. On actua l'Esperit hi ha unitat: tots entenen el missatge de Déu, en la pròpia llengua; al contrari del que va passar a Babel, on parlant la mateixa llengua, no s'entenen. Es fa realitat el que diu el mateix Jesús a l'evangeli: *El Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre*. No solament recordar sinó sobretot entendre. I de forma explícita el Senyor subratlla la unió íntima entre ell i el Pare i l'amor del Pare envers nosaltres: *el meu Pare l'estimarà*. L'Esperit és l'ànima de l'Església. Per això Pau demana que ens deixem endur per aquest Esperit: *Els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu, però vosaltres no viviu segons les mires naturals, sinó segons les de l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres*. I després ens diu encara: *Perquè si visquéssiu així (com demana la carn: forma de viure terrenal), moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu*. Deixar-se endur per l'Esperit és viure com a fills de Déu, és viure en la llibertat: *No hem rebut un Esperit d'esclaus sinó un Esperit que ens ha fet fills*. Som fills: visquem la plena llibertat dels fills enduts sempre per l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grans de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grandes eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

Hermanos:

Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»